

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermo doctoralis su[m]me deuot[us] ac fructuosus in die
parasceue de passio[n]e d[o]m[ini] cu[m] quatuor
eu[a]n]gelista[r]um co[n]corda[n]tia Jncipit feliciter
Reliqui domu[m] mea[m] ...**

Kirchschlag, Petrus

[Köln], 1477

Ho[r]a p[ri]ma iudei ib[...] a m[...] i[n]tulisti mortis [et] iuditio ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30817

i dō Capphe tu iudaica plebs ex tua neqt̄i
D Oā p̄ma iudei ih̄z̄ edūt a m̄ itulisti
mortis & iuditio: q̄ tres h̄z̄ p̄tes pri
ma: quō ib̄s duct̄ est ad pylatū **D** e c̄da quō
duct̄ ē a pylato ad herodē **T**ertia quō ē re
duct̄ ab h̄eode ad pylatū **D**e p̄o dr̄ m̄. **A.**
A āe at f̄c̄ oſiliū uer̄t oſ p̄ncip̄s ſac̄dotū &
ſemioēs p̄pli adūsus ib̄z̄ vt eū morti t̄der̄t.
L Et vt f̄c̄ ē dies ouen̄t ſemioēs pleb̄ & p̄n
ceps ſac̄dotū & ſcribe & dux̄t illū i oſiliū
ſuū dicētes. **S**i tu es xp̄s dic nob̄ palā. **E**t
ait ill̄. **D**i dixero vob̄ nō creditis m̄. **S**i at iē
rogauero non r̄ndebitis m̄. neq; dimittetis.
Ex h̄ at eit filī hoīs ſedēs a deſt̄ ſv̄tutis di
Dix̄t at oēs **T**u ḡ es filī di. Qui ait **D**oſ
dicitis qz ego ſuū **A**t illi dix̄t **Q**uid adbuc
deſideā? teſtio^{m̄} **I**pi em̄ adiuī? ex ore ei? **E**t
ſurgēs oīſ multitudo eoꝝ m̄. viciētes eū **A.**
victū **M.** **I.** m̄. addux̄t & t̄diſer̄t eū p̄cio
pylato p̄ſidi **J**udei h̄ legē ſuā blaſphemos
qđe laſidae potuer̄t. h̄ ib̄m quē flē blaſphe
mū iudicauerāt poti? t̄dē wolebāt pylato vt
eū ignōioſi? i cruce moi oſpicer̄t **R**ab. d.
Vide quā ſolliciti ſt̄ i mſlo tō nocte vigilaueſt
vt facer̄t homicidū et victū addux̄t ip̄z̄
de dō **C**ayphe i p̄toiū & t̄diſer̄t eū p̄. p̄
ſidi. ſ. r̄oꝝ ad iſſicidū **L**eo pp̄ **O**ffebāt pp̄

duris nerib⁹ vinctū. colaphis et alapis frē
quētib⁹ œsū sputis oblitū clamorib⁹ p̄dāna-
tū. vt pylatus non auderet eū absoluere. Et
Hūd? i cōtēplacōib⁹. Duxerit eū ad pylatū
mamib⁹ post tergū ligatis vel an. q̄ vt dicit
cathena i collo ei? q̄ postea oñdebat⁹ pegri-
nis i ibrlm p mag⁹ deuotiōe. **A.** Tunc vi-
dēs iudas q̄ eū ēdedit q̄ dānat⁹ eſh peitecia
duct⁹ ētulit ēgita argēteos p̄ncipib⁹ ſaēdo-
tū a ſemorib⁹ p̄pli. dicēs **P**eccaui tradēs san-
guīn̄ iuſtū. **J**eo? **D**idēs iudas dñ⁹ ad iudi-
catū morti p̄tiū ētulit ſaēdotib⁹ q̄fi in ptāte
ſua eſh pſecutor⁹ mutaē ſniāz. **N**ō q̄ dſeffio
iude nichil fibi p̄fuit. **Vñ J**eo. Et ſi in iuda
fuit dolor dtricōis confeffio oris ſatisfactio
opis tñ ibi nō fuit pñia wā. qz nō fuit ſpes
ſalutis et remie cōſequēde. **M**elior tñ fuifſe
videt⁹ pñia iude. q̄ q̄rūdā nr̄i tpis vſuārio-
rū. fuz. rapt⁹. qz pecunia male a iudeis ē-
ceptā ēſtituit eis. **I**lli aut̄ nō ēſtituit furtū a
rapinā a p vſurā a pauperib⁹ extortā pecu-
nā p q̄ vſuārij nō ſolū xp̄m h̄ pluēs ſcōs p
ānoz cursus ēdiderit ac vēdiderūt p̄ncipes
at ſacerdotū et ſemiores p̄pli dixerit ei. **A.**
Quid ad nos tu videris. Et pietis argēte
is i tēplo ēcessit. et abiens laq̄ ſe ſuſpēdit.
Hūc ſacerdotes consolari debuiffent. et ad

spē reie reduxisse: h̄ magis t̄ddidēt dūn ac
desperatū Ieo? Magis offēdit deū q̄ se sus
pēdit. q̄ p̄ xp̄; iudeis vēdidit. qz t̄dēdo xp̄;
pccāuit ḥ ei? būamitatē. h̄ desperādo directe
pccāuit ḥ diuīe boitatis a mīe ifinitatē. Leo
papa. Quē p̄nia vera nō tuocavit ad dñ: de
spacō traxit ad laqū. In q̄ laqo f^m Bñb. ar
terie guttuis q̄ wōē t̄dicōis emiserat sūt pu
mīte: Et rupto laqo cadēs i tra crepuit medi
us Et meito. ne mīseā aīa ei? exiret p̄ os qd̄
ab ore x̄ fuit osculatū. Insup a qbūsdā tres
assignt̄ rōes dueiētie tāl mortis ip̄i? iudep̄
vt eleuat? i aere sociū demonū se ostēderet
Scda qz xp̄; p̄ pacis osculū t̄didit etiā mei
to i gula pūri debuit. z° vt p̄ h̄ q̄ it̄ oēlū et t̄
rā se suspēdit onderz qz nec i oēlo nec i tra lo
cūbrē debēt. Principes aut̄ sacerdotū accēp
tis argēteis direēt. Nō lic̄ eos mittē i car
bō; qz p̄ciū sanḡmis ē. Misā p̄ncipū carbō
sacerdotū h̄ ḡazophilatiū oīs ppl̄i pecuīay ē
reseruaculū. Consilio aut̄ mīto emerūt
ex illis aḡy figuli in sepulturā pegrinorum
Ny. de gorra dicit q̄ non fecēt h̄ in mīsei
cordiā paupm h̄ in infamia saluatois vt lō
ge lateq; diffamaretur. Propter h̄ vocatus
est ager illa lingua eoy. achel demach.
Hoc est ager sanḡmis usq; in diē hodiernū

Ite paupes et spūales habēt sepulturā et re
quiem suā in xpī sanguīne pegrīm videlicq; q
oīboī boīs et amicis etiā carnalib; ob amore
dei renūtiāt **H**uic cordat **I**hero. **A.** Tūc
impletū ē qd dictū est p iheremā pp̄hetā di
centē Et accepēt trigita argēteos ptiū ap
pretiati. quē ap̄ptiauerūt a filijs isrl. et dede
rūt eos i agy figuli sicut ostituit m dñs. **I.**
Eat at mane et ipī iudei nō itroieūt i ptorū
um vt nō cōtamiarēt. h̄ māducarēt pasca.
i. cibū pascale: q nō erat licit? comedē misi
psois mūdis **C**ōsidera b iudeorū cecitatē.
metuebāt cōtamiari ex igrēsu domī homīs
gētik; et tñ nō tiebāt iqnai ex pcuratiōe mor
tis inoētis **Vñ Aug?** Cōsuetudo erat iude
is i festo pasche nō itraē domīn alienigene.
O ipia cecitas. Alieni iudicis ptoio cōtami
nai tiebāt et inoētē sanguīne fūdē nō time
bāt **S**i aut hodie nō comedūt neq; bibūt cū
xpianis vīnū a alīū potū p̄t aquā: et tñ san
guinē eoꝝ et sudore comedūt p vīnā **I**pī q
dē serui sūt et captiui. h̄ ipi ligūt mel de spis
i. laboib; xpianoy qb; laborāē deberēt. vt
videas eos xpianis laboratib; otari iugur
gitari. s. crapula et ebrietate. supbiē vestib;
ac̄ huiuscemōi actitare: qꝝ oīm exuberātia
vnde eis accrescit ꝑ de xpianoy afflictione

atq; suðo ē quē sugūt p vſuā. **N**ō ergo ipi
nos deridēt. **I**. Erūuit ergo pylat ad eos fo
ras & dixit eis. Quā accusacōe; assertis adū
sus hoīe; hūc. **R**espōdēt & dixerēt ei. **S**i nō
es̄t bō malefctōr: nō tibi edidissemus eū. **I**ta
honestos atq; vñdicos putabant se eē iudei
vt quicqd facerēt aut dicerēt: totū bonū es
set. **S**icut adhuc pluēs faciūt: i oībō factis
aut dictis suis seip̄os ppter statū suū bonos
reputātes et iustos. **O**iudei pfidissimī ma
lefactor est ille q̄ ifirmos vrōs auāuit. mor
tuos suscitauit. atq; p̄dicādo deū tiere docu
it. ac. **I**. Dixit ergo eis pylat. Accipite eū
vos et scdm legē vestrā iudicate. Dixerūt er
go ei iudei. **N**obis non licet interficere quē
q̄. vt sermo ibu iplerēt significās qua mor
te es̄t moriturus. quē dixeāt. **Io.** xij. Ecce as
cendim̄ iberosolimam et filius hoīs tradet̄
ac gentibō. et flagellabūt eū et crucifigetur
ac. **T**unc ad formam posuerunt accusatio
nem dicentes. **L**. Hunc inuenimus subuer
tentē gentē nostrā et p̄bibētem tributa da
ri cesari et dicentē se xp̄m regem esse. **P**yla
tus gentilis erat sciens iudeos plures habe
re sectas & errores. qm̄ aliqui eorum erāt sa
ducei. aliqui pharizei et aliqui essei. prop̄
quod pm̄am accusatiōnō reputauit. **S**cdm

1

mentitum esse sciebat. qz forte audierat dñs
dirisse iudeis reddite q sūt cesaris cesarī. qc
Sed tertium tñm cōsiderabat vñz q esz rex qz
videbat derogare honorí a ptati cesaris cui
iuāueat se velle eē fidelē. **N**ull? em ausus fu
it se facere regem in orbe vniuso nisi habita
romanoꝝ licentia. **P**ylatus autē nullum re
gale signum videbat in xpo nō frequētiam
familie regal. neq; diuiciay opes **I**. **I**ntro
iuit ergo itey in pretorium pilatus et voca
uit ihesu a dixit ei. **T**u es rex iudeoy. Et re
spōdit ihs. **A** temetipō h̄ dicis an alij tibi
dixerunt de me **R**espondit pylatus **N**ūqd
ego iudeus sū. **Q**.**d**. nullus iudeus sū iō nec
h̄ de te dictavi. **G**ens tua a pontifices tui tra
diderūt te michi. **Q**uid fecisti. **q**.**d**. **f**^m**Py**.
de lira. **V**idetur q tu sis in aliquo culpabilis
ex quo illi qui sūt de gente tua et tāte autoi
tatis sicut sūt pontifices te accusant **R**espō
dit ihs. **I**. **R**egnū meū nō est de h̄ mūdo. i.
ptas mea et auctoritas non habet originē
ex cais mūdamis et electōe hoīm. **Q**uasi di
cet scđ; **A**ugustinū. **A**udite iudei a gētes.
nō ipedio dñationem nrā; i h̄ mūdo. qd vul
tis amplius. **V**enite credendo ad regnum
quod non est de hoc mundo **Q**uid est enim
eius regnum. nisi credentes in eum quibus

dicat de hoc mundo nō estis. q̄ uis eos eē vel
let in mundo. **Vnde** et hic non ait. regnum
meum non est in mundo sed non est de hoc
mūdo. **D**e mūdo em̄ est quicqđ hōim a deo
quidem creatum sed ex adam viciata stirpe
generatum est. **F**actū est autē regnū iam nō
de mūdo quicqđ inde in xp̄o ēgnatū ē. **D**ic
emim xp̄us nos eruit de potestate tenebrar̄
et transtulit in regnū filij caritatis sue. **H**ec
thomas in Glō cōti. sup Job. **I.** Si ex hoc
mundo esset regnum meū. ministri mei uti
qz certarent pro me vt non traderer iudeis
Sanct? thomas vbi s. **O**stendit hic ēgmi
ei? qđ apud nos ē inbecillitatē. qm̄ a ministris
habet fortitudinem. superius vero ēg-
nū sufficiens ē fibiūpi nullo idigēs. **S**i ergo
mai? ē illi regnū. volēs capt? ē seipm ēdēs
Nūc ergo regnum meū nō ē hinc. **A**ug?
Nō dixit nō ē h. **H**ic est em̄ regnū ei? . vñ
in finē sc̄li. h̄ns int̄ se z̄zainā vsqz ad messē.
h̄ tñ nō ē hinc qz pegrinat̄ in mūdo. **D**ixit
itaqz ei pylat? . & Ergo t̄x es tu. **R**espōdit
ih̄ s tu dicis. **I.** quia t̄x sum ego. **Q.d.** Ego
nō nego qđ tu dicis. h̄ nō tñ ad ēgnandum
temporaliter rem vt tu credis. **Vnde** subdit .
Ego in hoc natus sum. Nyco. de Gorra. scz
natūritate tpali. **E**t ad hoc rei i mūdū. **I**dē

scz naturā hūanā. assumendo vt testio^m pbi
beam veritati. **H**oc est non ad dñandū sed
ad veritatē dicēdū. **O**is q̄ ē ex veritate: audit
vocem meā. **A**ug⁹ & **T**homās. Audit vti.
q̄ interioribz auribz. i. obedit mee vocī. **A**c
si diceret. credit michi. q̄ vero ait. **O**is q̄ est
ex veritate. grām omēdauit q̄ s^m ppositum
vocat. **N**am si naturā cogitē in qua creati su
mus. cum oēs veritas creauerit quis non ē
ex veritate. sed non oēs sūt q̄bꝫ vt obedient
veritati ex ipsa veritate prestat. **S**i em̄ dix
isset. oīs qui audit vocē meam ex veritate ē.
ideo dictus ex veritate putaretur. quia obtē
pat veritati. non aut h̄ dicit sed ait. oīs qui
ex veritate est ic̄. p hoc non ideo ex veritate
est quia ei? audit vocem. sed ideo audit quia
ex veritate est. i. quia hoc illi donum ex veri
tate collatū est. **J**. Dicit ei pylatus **Q**uid ē ve
ritas. **T**heophilus. **N**am fere ab omnibus
homīnibz euanuerat: & a cunctis erat incog
mita cū essent increduli. **N**y. de Gorra. **H**u
ius questionis responsonem pylatus nō ex
pectauit hac de causa scđ; **A**lchviniū. quia
non erat dignus de veritate audire. qz eam
i sua fūia non seruauit. **A**liam rationem as
signat Aug⁹ d. **C**um dixisset pylatus. qđ

est veritas. credo in mete illi reisse continuo con-
suetudinem iudeorum quod solet eis dimitti unus in
pascha. et ideo non expectavit respondet il-
li ihesus. ne mora fieret cum recoluisse more quo
posset eis in pascha dimitti quod eum valde volu-
isse manifestum est. Alia ratio assigit Christus.
quod vidit quod sit veritas difficile et logos optime in
digente esse rationem et ideo times dispedium tuis a
te auditum rufi estimauit ad iudeos redire
et dominum si posset liberare. Et hanc rationem
dicit Albertus esse probabiliorem. Et ideo cum hoc
dixisset iterum exiuit ad iudeos. I. et ait ad pri-
cipes sacerdotum et turbas. A. I. I. Ego nul-
la causam iuuenio in hoc homine. Credebat for-
te quod iudei deberent ab accusatione defistere. Si
considerantes iudei quod pylatus christum metet ab
soluere easdem accusationes aggrauarunt
eum. Ceterum plinius docet per universam iude-
am incipiens a galilea usque huc. Thomas
Quod diceret. Peruerterit plinius nec in una parte
tempore sed a galilea incepit et usque huc puerit tristies
per iudeam Ambrosius. Accusat autem dominus et ta-
cet quod defensione non indiget. Ambiat defen-
di qui timet vincere. non ergo accusatio tacendo
confirmat. sed despicit non refellendo. Quid
ergo timeret quod non ambiret salutem? Salus
omnium suam prodidit ut acquirat omnem. Pylatus

13.

aūt audiens galileam īterrogauit si homo
galileus es̄. q̄ ut agnouit q̄ de herodis po-
testate es̄ emisit eū ad herodē. qz q̄ ip̄e ihe-
ro solim⁹ eātilk dieb⁹. Hec ē scđa ps pme de-
clarā qualiter ihesus ductus fit ad herodē
Vñ q̄ ad iā notatū textū dicit Beda. q̄ pilat-
tus de pmissa accusatione non īterrogādū
dñm ratus seīpm magis nacta occasione cu-
pit ab eo iudicando liberū reddere. Et ne ſ
eū quē inſontē et ppter inuidiā traditū cog-
nouerat ſniāz daē co geretur herodi eum mi-
fit audiendūt ip̄e potius eū q̄ ei⁹ patrie te-
trarcha exiſtebat vel abolueret vel puniret
Qui ſc̄ herodes tūc tpis venerat i ibrlm for-
te ad vidēdum r̄pm. aut fortass ad recōcili-
andū pylato cui⁹ erat inimic⁹. Herodes at
ſcdm Albertū. fuit q̄ Jobānē iſfecit a cui⁹
pē pueros occidit a cui hereditaria malitia
fuit Sap̄. xiiij. Erat enī ſemē maledictū ab
miſio et naturalis malitia eoꝝ imutari nō po-
terat. Diso iſu. i. pñtato ſibi quē an īterfici-
endum queſuerat. Iuœ. xiij. Exi et va-
de hīc qz heodes qrit te īterfiere. Gauſus
est valde. Prou. j. Letāt̄cū maleſecēt et ex-
ultant in rebus pefſimis. Erat enī cupiēs ex-
multo tpe videre eum eo q̄ audierat multa
de illo: et ſpabat ſignum aliquod ab eo fieri

Super quo Albertus iquit. Erat enim cupiens
videre eum: non quidem ex deuotione sed quod
dolosus erat simulabat se signa querere sicut
iudei ad fidei iudeorum confortationem. sed tamen
intra desiderabat extinguere omne scimen da-
uid ut ipse solus regnaret. Interrogauit er-
go eum multis sermonibus. At ipse nichil illi
respondebat. Vbi inquit Ambrosius? Tacu-
it et nichil fecit quod nec illi crudelitas mere-
bat videre diuina. et dominus in iactantiam de-
clinabat. Et forte typice in herode omnes ipsius
designatae que si legi non crediderint et prophetis mi-
rabilia Christi opera in euangelio videre non possint
Ita Gregorius. Inquisitus ergo redemptor ta-
cuit. expectatus miracula adhibet ostendit. sese
que apud se in occultis retinet eos quod extre-
ra quod reopevit ingratos foris elicit. magis eligens
aptes a supbiciens despici quod a non credentibus
vacua vocem laudari. Psal. lxxij. Sicut agnus co-
ra tota de te: sic sine vocem fuit. et non apuit os su-
um. Stabat autem Albertus sue malicie immemo-
res principes sacerdotum et scribe ostendit. id est
accusantes eum. Premit autem illum heodes cum
extitu suo et illusavit. et idutum vestem alba remi-
fit eum ad pylatum. Hic ponitur tercia pars primo
heode que de ludibriosa reductione saluatois ab
heode iterum ad pylatum. Job xxx. ca. Nunc

d 4

deridet me iuiores tpe quoruſ pres no dig
nabar ponē cū camib⁹ greg⁹ mei. Circa hāc
veste albā ſaluatois pie eſtimādū eſt q⁹ ſub
ito rœpint forte pannū vt fecerint p illū fo
ramen et collo dulcissim⁹ ſaluatoris imposu
erint derisorie pro ludibrio. Deus aut p if
tam veftem albam mundam xpi nam atq;
vite inoſentiam deſignauit **Vñ Amb.** Nō
ociosū eſt q⁹ vefte alba indit⁹ ab herode .i.
maculate tribuens inditia paſſiois q⁹ agn⁹
dei ſine macula cū gloria mūdi pcfā ſuſcipet
Et facti ſūt amici herodeſ ⁊ pylat⁹ i ipa die
Nam añ inimici erāt adiuice. Theophilus
⁊ Thomas dicūt. Attēde dyabolū ubiq; d
iūgētē diſiuncta vt xpi pagat nece. Erubet
cam⁹ ergo nos. ſi cauſa nrē ſalutis nec ami
cos i pprio ſedere oſeruam⁹ **Amb. d.** In ty
po etiam herodis atq; pylati q⁹ amici ex in
imicis p ib⁹ m facti ſūt plebis iſrl et pp̄lī gētīl
figua ſeruat⁹ q⁹ p dīm paſſionē vtriusq; fit fu
tura oſerua. ita tñ vt p̄us pp̄lū ſationum
capiat di v̄bū ⁊ ad pp̄lī iudeos fidei ſue de
uoſo; tñſmittat vt i illa q⁹ gloria maiestatis
corp⁹ nesciat xpi qđ añ deſpererat. Ex hijs
ptz qlit lapis ille p̄us reprobat⁹. tūc fact⁹
ē lapis acialis ſue āgularis nectens duos
muſos iudeos ſcilięt et gentes vniōe fidei.

Pylatus autem postquam reductus fuit ihsus ab herode iterum ad se videns quod nondum ab eo iudicando absolutus esset maiori studio cogitabat qualem eum liberare posset. Iohannes propositus voluit ipse eum examinare. Secundo loco viii. vicini. a iudicio liberum dimittitur. Unde sequitur. I. **P**ylatus autem evocatus principibus sacerdotum et magistris et plebe. dixit eis. Obtulisti mihi hunc hominem qui auertit populum. Et ecce ego coram vobis interrogans. nullam causam iuuenio in hoc isto ex viis in quibus eum accusatis. Sed neque heroës. Nam remisi vos ad illum. Et ecce nichil diligenter morte actum est. Dicit ibi Albus. Hoc ipsis eat miserabile auctore salutis sic per diuisa iudicia distrahitur. Item. Quid iuenerit præs viri in me in iustitiae. quod abulauerit per vanitatem et nauis fecerunt. Propterea. probasti dominus cor meum et visitasti nocte. igne me examinasti et non erat in me iuventa iniquitas. Ignis enim inuidie et ire tam iudeorum quam getentium examinat. Undique purus euadit. Itē Ambrosius dicit. Hic pylatus ibi in absoluit iudicio. crucifixus in mysterio. ad herodem mittitur. ad pylatum remittitur. Unde sequitur. Sed neque heroës. Et si videntur reum non puniciant. aliena tamen crudelitatis studiis pylatus obsecetur. Theophilus. Letum ergo pylatus nec satis erga veritatem severus. quod tamen bat accusacionem. Obiungit. Emendatum ergo illum.

dimitta. **B**eda. **Q**. dicet flagris illū et ludi
brijs quātū iubetis afficiū. dūmō inoxū
sanguinem non scitiatis. **H**ic primo fluctu-
at pylat? reddēs se falsū iudicē emēdaē illū
volēs in q̄ causam emēdādi nō iueit. **A**udi
ētes h̄ iudei q̄ x̄pm vellet liberare. m. **T**ūc
accusabāt eū sūmī sacerdotes i multis. **A.**
Ihs vero nichil respondit. m. **P**ylat? autē
rursus īterro gauit eū dicēns. m. **N**ō rñdes
quitq̄. **V**ides i q̄ntū te accusant. **A.** **M**on
audis q̄nta adūsū te dicūt testimonia. **I**hs a
pli? nichil rñdit ita vt miraret p̄ses rebēn-
ter. **D**icit ibi Thōs. **Q**ā em̄ multis hñtes
demōstracōes ex illis ībō. v̄tutis māsuetudi-
nis. a huilitatis ei? . tñ i ip̄z malignabāt. a
puero iuditio agebat cōf̄ eū. p̄pt h̄ nichil
rñdit a si aliquñ rñdz. breuia tñ q̄dā dicit. ne
otinua tacituritate ptinacie opīmo de ipso
acciap̄t. **V**el h̄m Ibero". **J**o ihs nichil res
pōdē voluit. ne crimē luēs dimitteret a p̄su-
de a crucis vtilitas differret. **A. I.** m. **P**er
diē aut̄ sollēnē osueat p̄les dimitte p̄plo
vnū **M.** m. **E**x vīctis quē voluissēt a quēcū
qz petissent. **H**oc lex nō p̄œpit. h̄ osuetudi-
nē fecit pylat? dimitte di eis vnū ex vīcti^r li-
bez i pasca i icordacōe q̄ a ip̄i eo tpe libei.
educti eēnt ex egipto vt sic eis maḡ placēt.

Habebat autem tunc unum vincitum insignem quod dicebatur barabbas. in quo cum sedicio erat vicius. quod in seditione fecerat homicidium. Et et erat latro. in. Et cum ascendisset turba cepit rogare si autem faciebat illum diebus. Congregatis ergo illis. dixit pylat. Est consuetudo vestra ut unum dimittatis vestri in pasca. Quem ergo vultis dimittatis vestri. Barrabam: an ibim quod debet esse. in. Sciebat enim ipse iudei quod non poteret barabbam latrone adeo famosum atque homicidum. Quod si certum barabbas habuisset victos maluissent eos omnes dimitti liberos quam soluum ibim in occidente. Unde sequitur. in. in. principes autem sacerdotum et semores persuadebant populis ut peterent barabbam. Ihesus vero perderet iheremie viij. Elegerunt magis mortem quam vitam quod residui erant de cognacione hac pessima. Unde ait pylat. ait illum. At quem vultis vestri de duobus dimitti. At ille dixerit Barrabam. Exclamavit ergo filius universa turba dicens. Tolle et dimittite nobis barabbam. Augustinus de simbolo. O cecitas iudeorum. o furia freneticorum. noli dimittere hunc sed barabbam. quod fuit aliud dicere. quod occidatur quod suscitatur mortuos et dimittatur latenter ut ite occidatur viuens. Actus y. Viij homicidum petistis dari vestra auctore vero salutis interfecistis. O id est et felix stabilius Ecce

quāta malitia malorū pfidoꝝ infeliciꝝ iu
deoꝝ putabāt vt dicit Cris? se posse astrue
q; iþus deterior es; latrone et adeo neq; vt
neq; p pietate neq; p festi p̄rogatia deber;
libera;. Amb. Non in merito homicide absolu
tiōꝝ petūt q flagitabant innocentis exicū
Tales leges iniquitas habz. vt qd o deit ino
centia. scel? diligat. In q tñ nois iterptacō
spēm dat figuē. Barabas em̄ pris fili? la
tie dicit. Illi ergo qbz dicit. Nos ex prē dy
abolo estis vero dei filio pris sui filiū. i. anti
xpm prelaturi esse pdunt. Beda H̄et autē
iudeis vñ hodie sua peticio Quia em̄ data si
bi optioꝝ p iþu latronē p saluatoꝝ īfectore
eleger̄t meito salutē vitāq; pdider̄t. latroci
nijs se ac sedicib; int̄m submerser̄t vt a pa
triā ēgnū suū pdiderūt. Dixit iteꝝ pylat? ill
Quid ergo fatiā de iþu q dī xps Dicūt oēs
crucifigat. A. I. m. Ait ill p̄ses. Quid em̄
mali fecit. I. nullā cāz mortis iueio ī eo. Cor
ripiā ergo illū a dimittā. A. m. At illi ista
bāt vocib; m̄ḡmis postulātes. vt crucifigēt
et inualescēbat voces eorum. At illi magis
clamabant dicentes. Crucifigat. Ut sc̄ qd
iuste a p rationem obtinere nō poterāt salte
obtinerent importuno clamore. Et tantum
de hora prima.